

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.066/2025/4. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1 I. rendű;

felperes2 (cím2) II. rendű

A felperesek képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím3)

Az alperes:

alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 10. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

19.P.20.099/2025/9. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes annak valótlan híresztelésével, miszerint a felperes1 a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusa előtt kilencven kamuszervezetet hozott létre, az I. rendű felperes jóhírnevét, mint személyhez fűződő jogát, míg annak valótlan híresztelésével, miszerint felperes2 úgy szervezte a párt tisztújító kongresszusát, hogy azon egyébl nyerje meg az elnökválasztást, a II. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát sértette meg.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 44.450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – az esedékesség napjáig 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A fellebbezés elbírálása során irányadó tényállás szerint az I. rendű felperes országos ismertségű párt, a II. rendű felperes a párt alapításától kezdődően annak vezető politikusa, 2020. elejéig annak pártigazgatója, 2023. nyarának végéig az országos választmány elnöke volt.
- [2] Az alperes a kiadója a internetes oldal internetes oldalnak, amely helység és vonzáskörzete ismert és olvasott hírportálja. 2022. május 13. napján a internetes oldal oldalon „A megsemmisülés útján halad a felperes1” címmel cikket közöltek, amelyben – egyebek mellett – az I. rendű felperest érintően az alábbi kijelentések szerepeltek: „a május 7-i elnökválasztás előtt sajtóhírek szerint kilencven kamuszervezetet hoztak létre, hogy fantomküldöttekkel erősítsék mind egyéblt mind a párt szervezeti egységét... a 2018-as kongresszuson megjelent 556 küldött tehát jóindulattal is négyezer fős tagságot jelenthetett. Ezt alapul véve jelenleg kevesebb mint kétezer tagja lehet a felperes1nak, nem is csoda, hogy kilencven alapszervezetet hoztak létre a mostani elnökválasztás előtt”. A cikk a II. rendű felperesről az alábbiakat tartalmazza: „A felduzzasztott alapszervezetekről egyéb2, a egyéb3 elemzője úgy fogalmazott, aki a felperes1 belső ügyeit ismeri, az tudja, hogy az alapszervezetek működését felperes2, a párt választmányi elnöke irányítja és aki a kongresszus összehívásáért is felel... felperes2, aki nem most bizonyította először lojalitását egyéblhez, úgy szervezte a küldöttgyűlést, hogy Jakab nyerje meg a mostani választást. Tudnia kellett a fantomszervezetek alapításáról is – mondta egyéb2”.
- [3] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a fenti kijelentésekkel az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat, kérték továbbá marasztalni az alperest felperesenként 600.000 forint sérelemdíjban, és ennek 2022. május 14. napjától járó késedelmi kamatában. Keresetüket a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára és 2:45.§ (2) bekezdésére, illetőleg a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára és 2:52. §-ára alapították.
- [4] Kereseti előadásuk szerint az alperes valótlannul híresztelte az I. rendű felperesről, miszerint közvetlenül a tisztújító kongresszus előtt csak azért hozott létre jelölő szervezeteket, hogy az ott induló egyik elnökjelöltet támogassák, míg II. rendű felperes tekintetében valótlannal annak híresztelése, miszerint a párt egyik vezetőjeként intézkedéseket tett, hogy az aspiráló elnökjelöltek közül az egyik győzelmével záruljon a rendezvény, miközben neki a pártszervezetek tevékenységének irányítása, a tisztújító kongresszus összehívása volt a feladata, amelyet részrehajlás nélkül kellett ellátnia. Állították, hogy az I. rendű felperes soha nem hozott létre kamuszervezetet, így a 2022. májusi tisztújítás előtt sem, a II. rendű felperes pedig nem szervezte úgy a tisztújítást, hogy azon bárki, akár egyébl nyerjen. Hivatkoztak arra is, hogy az ilyen tevékenységgel kapcsolatban megjelentetett valótlannal tényállítások, híresztelések tekintetében közszereplőként sincs fokozott tűrési kötelezettségük, a valótlannal állításokkal szemben közszereplőként is jogvédelem illeti meg őket.
- [5] Kifejtették, hogy a közélet szereplőitől a közvélemény teljes joggal várja el a társadalmi normák fokozottabb betartását, így egy közszereplőről tett valótlannal tényállítás is súlyosabbnak minősül a közvélemény szemében. Az a vád, hogy egy parlamenti párt, illetve annak egyik vezető politikusa kamuszervezetek létrehozásával, jogellenesen befolyásolni kívánja a párt tisztújítását, illetőleg eleve úgy szervezi az eseményt, hogy azon előre eldöntött legyen a győztes kiléte, kifejezetten alkalmas a személyükről a közvéleményben kialakult kép hátrányos megváltoztatására. A sérelemdíj iránti igény kapcsán előadták, hogy az alperesi

kijelentések tárgyi súlya jelentős, nagy nyilvánosság előtt történt személyiségi (személyhez fűződő) jogaik megsértése, így indokolt az alperes sérelemdíjban való marasztalása.

- [6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett közléseket a felperesek túrni kötelesek, azok a felperesekre nézve sértő tartalmat nem hordoznak, ellenben a megjelenésükkor alkalmasak voltak arra, hogy hozzájáruljanak ahhoz a közérdekű vitához, amely az I. rendű felperes tisztújítása körül alakult ki. Hangsúlyozta, hogy a felpereseknek közszereplőként számolniuk kell azzal, hogy megnyilvánulásaikat, cselekedeteiket mások vitatják, élesen bírálják. A sajtó a tetteiket értelmezi, velük összefüggésben tényeket tár fel, következtetéseket von le, így közéleti tevékenységükre figyelemmel el kell fogadniuk, hogy politikai hitelességüket is megkérdőjelezi. A közszereplők cselekményeinek értékelése, különösen választási kampányban, a közéleti szereplők hitelességét csekély mértékben érinti, így sérelem okozására alkalmatlan.
- [7] Az alperes a sérelemdíj alaptalanságát a jogsértés megállapítása esetére is állította, mert a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A bíróságnak figyelembe kell vennie a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét, azaz amennyiben alkotmányos értékkel egyébként nem bír, utóbb hamisnak bizonyult tények merülnek fel, úgy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékét úgy kell meghatározni, hogy az a közéleti viták szabad folyását lehetőség szerint ne korlátozza. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) módosítása értelmében nem büntetendő rágalmazás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmazást a közélet szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy a cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. Ez a módosítás nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze. Hangsúlyozta azt is, hogy a perbeli közlések egyidejűleg több médiaplatformon is megjelentek, a felperesek pedig e közlések együttes hatásaként bekövetkezett hátrányok miatt korábban is részesültek sérelemdíjban, amely a Kúria Pfv.IV.20.475/2022/4. számú ítélete szerint alacsonyabb összegű sérelemdíj meghatározását indokolja.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett internetes oldal internetes oldalon 2022. május 13. napján „A megsemmisülés útján halad a felperes1” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy az I. rendű felperes a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusa előtt kilencven kamuszervezetet hozott létre, és a II. rendű felperes úgy szervezte az I. rendű felperes tisztújító kongresszusát, hogy azon egyéb1 nyerje meg az elnökválasztást. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 500.000 forint sérelemdíjat, ennek 2022. május 14. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, személyenként 76.200 forint perköltséget és 58.500 forint le nem rótt kereseti eljárási illetéket, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [9] Ítéletének indokolásában a Ptk. 2:42.§-ának, 2:43.§ d) pontjának, 2:44.§ (1) bekezdésének, 2:45.§ (2) bekezdésének, 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjának és a 2:52.§ (1)-(3) bekezdésének felhívásával kifejtette, hogy a jóhírnév megsértésére azok a valóságot meghamisító tényállítások, híresztelések alkalmasak, amelyek hátrányosan befolyásolják az érintett személy társadalmi értékelését. A 7/2014. (III. 7.) AB határozatra hivatkozással rámutatott, hogy a közérdeklődésre számot tartó közügyek vitatása során kifejtett álláspontok, véleménynyilvánítások csak szűk körben korlátozhatók, miután a sajtó mindenekelőtt a demokratikus véleménynyilvánítás és véleményformálás alapjául szolgáló információszerzés eszköze, küldetése a közhatalom gyakorlóinak ellenőrzése mellett a közügyek vitatásához

kapcsolódó tények valós közlése. Azonban a közéleti szereplők fokozott tűrési kötelezettségük mellett is jogvédelmet igényelhetnek a hamis tényállításokkal szemben, ugyanis a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a kifejtett véleményt védi, míg a közügyeket érintő valótlan tényállítások a véleményszabadság oltalmát csak akkor élvezik, ha aényt állító vagy híresztelő személy jóhiszemű volt. A véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság gyakorlása csak a bírálat, jellemzés, kritika szabadságát foglalja magában, így a tények meghamisítására a védelem nem vonatkoztatható.

- [10] Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperesek által kifogásolt közlések közügyekben való megszólalásnak, tényállításnak minősülnek, amelyek valóságtartalmát az alperes bizonyítani nem tudta. Az alperes által híresztelt valótlan tények azt juttatták kifejezésre, hogy az I. rendű felperes a tisztújítás folyamatában a saját alapszabályát kijátszva, kizárólag további küldöttek delegálása érdekében hozott létre – valódi társadalmi bázissal nem rendelkező és tényleges tevékenységet nem folytató – jelölőszervezeteket azzal a célzattal, hogy egy meghatározott jelölt és ne a tagok többsége által ténylegesen támogatott személy nyerje az elnökválasztást. Mindebben az alperes a II. rendű felperest akként festette le, mint aki a tisztújítás pártatlan lebonyolítására vonatkozó kötelezettségét megszegve részrehajlóan, kifejezetten egy jelölt érdekében manipulálta a tisztújítás eredményét. Ezek olyan súlyos visszaélésekre vonatkozó valótlan tényközlések voltak, amelyek a közfelfogás szerint objektíve alkalmasak voltak arra, hogy a felperesek társadalmi megítélését, különösen politikai hitelességüket negatívan befolyásolják, ezért sértő jellegük egyértelműen megállapítható volt.
- [11] A Ptk. 2:44.§ (1) bekezdésében szereplő szükségesség és arányosság követelménye kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy az alperes az elvárható mértékben a közlés hitelességét nem ellenőrizte, annak megjelentetése előtt nem kereste meg a felpereseket álláspontjuk megismerése és az esetleges cáfolat lehetőségének biztosítása érdekében, következésképpen a foglalkozása által megkívánt körültekintést elmulasztotta. Összességében úgy foglalt állást, hogy a felperesek ugyan közszereplők, azonban fokozott tűrési kötelezettségük a személyüket sértő, nem vitatottan valótlan tényállításokra nem terjed ki.
- [12] A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja alapján ezért megállapította a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának megsértését, és a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján, a Ptk. 6:519.§-ában foglaltakra is figyelemmel az alperest sérelemdíj megfizetésére kötelezte. A sérelemdíj mértékének meghatározása során figyelemmel volt a sérelemdíj jogintézményének kettős funkciójára (a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, másodlagosan a hasonló jogsértések megelőzését szolgáló magánjogi büntetés), a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, és a jogsértésnek a felperesre és környezetére gyakorolt hatására. Az alperes által megvalósított személyiségi jogsértést kiemelkedő súlyúnak tekintette, mert annak elkövetése nagy nyilvánosság előtt történt, a felróhatóság mértékét ugyancsak súlyosnak értékelte, mivel az alperes jelentős mértékben eltért a sajtó munkatársaitól az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéjétől. A jogsértésnek a felperesekre gyakorolt hatását illetően pedig azt vette figyelembe, hogy a jogsértés a felperesek általános megítélését negatívan befolyásolta, emellett a II. rendű felperes folyamatos magyarázkodásra kényszerült párttársai és ismeretlen személyek előtt a jogsértés miatt érkező kérdések és rosszálló megnyilvánulások kapcsán. Azt is hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felpereseket ért hátrány súlyára abból nem lehet következtetni, hogy az elévülési időn belül mikor érvényesítették igényüket, a valótlan tényközlés közéleti témája pedig önmagában nem minősül a sérelemdíj összegét csökkentő tényezőnek, mindösszesen annak a követelménynek kell teljesülnie, hogy a megállapított sérelemdíj összege ne járjon dermesztő hatással a véleménynyilvánítás lehetőségére. Az alperes által felhívott precedenshatározattal kapcsolatosan (Kúria Pfv.20.475/2022/4. szám) kifejtette, hogy az a

jelen perbelitől eltérő tényálláson alapult, másrészt a bírói gyakorlat következetes abban, hogy a sérelemdíj nem mérsékelhető azon okból, hogy ugyanazon valótlan tényközlés más sajtótermékben történt közzététele miatt már megítéltek sérelemdíjat az alperessel szemben, mert a különböző platformokon megjelenő azonos tényközlés különböző olvasókhöz jut el, másrészt pedig az ismétlődően megjelenő valótlan tényközlés fokozottan alkalmas arra, hogy a közvélekedés részévé váljon. Mindezen körülményekre figyelemmel a jogsértés idején irányadó ár- és értékviszonyok alapján – a kialakult bírói gyakorlatot is szem előtt tartva – a felperesek részére személyenként 500.000 forint sérelemdíj megállapítását találta indokoltnak, és a Ptk. 6:532.§-ára, valamint 6:48.§ (1) bekezdésére figyelemmel a cikk megjelenésének időpontjától kezdődően az alperest késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte.

- [13] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíjban való marasztalásának mellőzését, harmadlagosan a felperesek részére fizetendő sérelemdíj összegének személyenként 200.000 forintra történő leszállítását és a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte.
- [14] Elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértése nem valósult meg, miután a perbeli cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek tüzésére a közszereplő felperesek a 7/2014. (III. 7.) számú, a 13/2014. (IV. 18.) számú, valamint a 3217/2020. (VI. 19.) számú AB határozatok alapján ne lennének kötelesek, így a sértő jelleg hiánya miatt a kereset elutasításának van helye. Kiemelte, hogy a közszereplő kategórián belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe a politikusok és a politikai pártok tartoznak, akiknek (amelyeknek) számolniuk kell azzal, hogy megnyilatkozásaikat, cselekményeiket mások vitatják, bírálják, tetteiknek a sajtó jelentőséget tulajdonít.
- [15] Másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelme körében azt hangsúlyozta, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a körülmények bírói mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Így nincs helye sérelemdíjban való marasztalásnak, ha az állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a sérelmet szenvedett személyt nem vagyoni hátrány nem érte, és a jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő. A felperesek részére megítélt sérelemdíjat indokolatlannak, egyben eltúlzottnak is tartotta, amely nem áll összhangban a megállapított sérelemmel, nem szükséges a felpereseket érte, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrányok kompenzációjához.
- [16] Arra is hivatkozott az alperes, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban, más médiaplatformokon is megjelent, a felpereseket érte nem vagyoni sérelem azok együttes hatása, ami ebben az ügyben alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítását indokolja. A közvélemény az újra megjelenő állításokat eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ezáltal az okozott hátrányt is mérsékli. A megismételt közlések a közbizalmat jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogot sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.
- [17] Kérte annak hangsúlyos értékelését is, hogy a kifogásolt közlés a 2022. évi országgyűlési választások után, az I. rendű felperes tisztújító kongresszusával kapcsolatos események sajtóértékelésével kapcsolatban jelent meg. A politikai szereplők közéleti ügyleteire vonatkozó közbeszéd a közéleti szereplők hitelességét csekély mértékben érinti, mert a társadalom kellő körültekintéssel értékeli az ilyen kijelentéseknek a választás eredményére gyakorolt hatását. A felpereseknek egyébként is lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára, széleskörű reakcióra.

- [18] Kitért arra is, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja és csak másodsorban a magánjogi büntetés. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, ami a jelen esetben nem valósult meg. Idézte a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226.§-ának (3) bekezdését, amely szerint nem büntetendő rágalmozás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmozást a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérítő tagadására. A Btk. ezzel büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, ami szintén kizárja a sérelemdíj magánjogi büntető jellegének érvényesítését a jelen ügyben, a polgári jogi szankció ugyanis nem veheti át a büntető jogi szankciók szerepét.
- [19] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokból okszerű következtetéseket vont le, és sem anyagi, sem eljárásjogi szabályt nem sértett. Hangsúlyozták, hogy az őket, mint közszereplőket terhelő fokozott türeli kötelezettség nem terjedt ki a valótlán tényállításokra. Az alperes a párt szervezetén belüli demokratikus választási folyamat befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta őket, a nagy súllyal bíró, kirívóan sértő állítás önmagában alapul szolgál a kifogásolt összegű sérelemdíj megállapításához. Kiemelték, hogy a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerinti igényük kapcsán nem kötelesek bizonyítani az őket ért nem vagyoni hátrányt, a köztudomású tényekre alapított hivatkozás is elfogadható. Az alperes sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nem vagyoni hátrány, sem a felróhatóság hiányát nem igazolta, azt meg sem kísérelte. A késedelmi kamatban való marasztalás mellőzésére irányuló fellebbezési kérelem kapcsán hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság az összes körülmény mérlegelésével határozta meg a sérelemdíj összegét a jogsértéskor fennálló körülmények alapján. A sérelemdíj megállapítottnál alacsonyabb összegben történő meghatározása, figyelemmel az alperes felróhatóságának fokára is, kiüresítené a jogintézményt.
- [20] A fellebbezés nem alapos.
- [21] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [22] Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesnek azt az álláspontját, hogy a keresetben kifogásolt tényállítást a felpereseknek tűrniük kell, illetve az rájuk nézve nem sértő.
- [23] A jóhírnév megsértésére alapított személyiségi jogi perben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtettek szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni.
- [24] A cikkben foglaltak szerint az I. rendű felperes saját szervezeti szabályaival szembe menve, azokat kijátszva szándékosan olyan jelölőszervezeteket hozott létre, melyek arra voltak alkalmasak, hogy egy előre meghatározott jelölt nyerje el a párt vezetését. A II. rendű felperesnek pedig olyan szerepet tulajdonított, ami szerint tudatosan, részrehajlóan járt el az egyik jelölt érdekében. E valótlán közlések az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint sértők a felperesek személyére vonatkozóan, mivel a cikk őket tisztségválasztási visszaélésben közreműködő személyként (szervezetként) ábrázolja, amely egy politikai párt, illetve egy pártban tisztséget betöltő politikus társadalmi megítélését egyértelműen hátrányosan befolyásolja.

- [25] A valótlan tények állítására, a tények meghamisítására a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki. Az Alkotmánybíróság még a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban is hangsúlyozta, hogy a választási kampány szabadságának védelme nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról [7/2014. (III. 7.) AB határozat]. A fenti valótlan tények állítása (híresztelése) esetén súlytalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését, hogy a társadalom tagjai a politikai nyilvánosság működésének kiismerése folytán képessé váltak a közlések megfelelő kritikával, körültekintéssel történő értékelésére. Az olvasók kételkedésére való hagyatkozás a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10.§-ában megjelenő tájékoztatási követelményekkel is ellentétes lenne.
- [26] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a felperesek a jogsértés miatt a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján sérelemdíjra jogosultak, és annak a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében részletezett szempontok szerint meghatározott mértékével is egyetértett.
- [27] A felperesek, mint a közügyeket alakító politikai közszereplők, nem vitásan hatékonyabban tudtak fellépni tömegkommunikációs eszközökkel az őket ért támadásokkal szemben, valamint a velük szemben kifejtett bírálatokat a nyilvánosság másképp, elsősorban politikai érdekek mentén kezeli {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}. Ezek a szempontok alapozzák meg a fokozott tűrés kötelezettséget az őket érintő megnyilvánulásokkal szemben. Ugyanakkor e jellemzők nem eredményezhetik a véleménynyilvánítási és sajtószabadság tág határain is átlépő valótlan, jogsértő közlés rájuk, mint közszereplőkre gyakorolt hatásának bagatellizálását. A személyükről kialakult társadalmi értékítélet védelmére a közszereplő felperesek is jogosultak, az őket érintő valótlan és sértő tények széles nyilvánosság előtti közlésével okozott joghátrány kompenzációja érdekében a sérelemdíjban történő marasztalás nem volt mellőzhető.
- [28] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt is, hogy a személyiség megsértésével okozott hátrány pénzbeli ellensúlyozásának kettős funkciója van: egyfelől kompenzációs szerepet tölt be, másfelől magánjogi büntetésnek is tekinthető. A kompenzáció az elszenvedett sérelem hozzátétőleges, alternatív kiegyensúlyozása olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával, amely az elszenvedett sérelemért arányosnak becsült, más nemű – pénzben kifejezett – előnyt nyújt. A magánjogi büntetés pedig nem más, mint pénzbeli elégtételadás. A sérelemdíj iránti kereseti kérelmet a polgári per bíróságának a Ptk. felhívott rendelkezései alapján kell megítélnie, a személyiségi jogokat szükségszerűen más jogkövetkezményekkel és eltérő keretek között védő Btk. rendelkezései alapján polgári perben döntés nem hozható. Az alperes álláspontjával szemben a sérelemdíjban való marasztalás lehetőségét biztosító törvényi rendelkezések céljának nem felel meg annak indokolatlan mellőzése, illetve az olyan alacsony összegű sérelemdíjban való marasztalás, amely nem alkalmas sem a sérelem közvetett kompenzálására, sem a magánjogi büntetés jogsértéstől visszatartó preventív hatásának a kifejtésére.
- [29] A tisztújító választási visszaéléssel kapcsolatos közlések alkalmasak voltak arra, hogy a felperesekbe vetett választói bizalmat megingassák, hitelességüket megkérdőjelezzék, így a jogsértés a felpereseknek köztudomás szerint is [Pp. 266.§ (2) bekezdése] nem vagyoni sérelmet okozott. Ezzel szemben az alperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésében írt megdönthető vélelemre tekintettel a felpereseket nem érte a sérelemdíj megítélését szükségessé tevő nem vagyoni hátrány, amelynek nem tett eleget.
- [30] Azt is hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe veendő körülmények nem mindegyike áll közvetlen okozati összefüggésben a sértettnél jelentkező hátrány nagyságával. A sérelemdíj meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára az okozott hátrány nagyságától függetlenül kell figyelemmel lenni

(BH2020.235.). Hasonló a helyzet a felróhatóság mértékével is. Ezek a szempontok egymástól függetlenül is értékelendők, és bár a fentiekből kitűnően nem szükségszerű, hogy kapcsolatban legyenek a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásával, jellemzően ez az összefüggés mégis kimutatható. Utóbbi körben egyetértett a másodfokú bíróság a felpereseknek azzal az álláspontjával, hogy az ismétlődően, azonos tartalommal, több felületen a nyilvánosság elé kerülő valótlan közlés növelheti a hamis állítás hitelességének érzetét, fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult társadalmi értékítéletet befolyásolja. Mindennek abból a szempontból is jelentősége van, hogy bár a sérelemdíj mértékének meghatározásánál figyelembe vehető mérlegelési szempont, hogy az adott ügyben keletkezett más sajtócikkek kapcsán korábban milyen összegű sérelemdíjak kerültek megállapításra, amely indokolhatja alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítását is (Kúria IV.Pfv.20.588/2025/4-II. számú ítélet), azonban a többszöri közlés fentebb részletezett – az elsőfokú bíróság által is értékelt – hatásának mérlegelése ebben az esetben sem mellőzhető. A perbeli esetben a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, az elsőfokú bíróság által részletezett, a felpereseket ért nem vagyoni sérelmekre, valamint a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára is figyelemmel az elsőfokú bíróság által megítélt összegű sérelemdíj az alperes részéről általánosságban hivatkozott, de konkrétan nem nevesített, más sajtócikkek kapcsán folyamatban volt peres eljárások mellett sem tekinthető eltúlzottnak.

- [31] Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a sérelemdíj elsőfokú bíróság által meghatározott összege a jogsértéskori értékviszonyok alapján szükséges a felpereseket ért hátrányok ellentételezésére, ezért a marasztalás mellőzésére, illetve leszállítására irányuló alperesi fellebbezést nem teljesítette. A Ptk. 6:534.§ (1) bekezdésében foglalt szabály alkalmazása, a kártérítés (sérelemdíj) mértékének az ítélethozatal időpontjában fennállt értékviszonyok szerinti meghatározása a bíróság számára csak lehetőség, ezért a fellebbezésben felhozott indokok a késedelmi kamatban való marasztalás mellőzéséhez nem vezethettek.
- [32] A személyiségi jogi igények érvényesítése iránti perekben a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja szerint szankció alkalmazása esetén az ítélet rendelkező részében egyértelműen meg kell határozni, hogy az alperes mikor, milyen magatartással, a felperes(ek) milyen személyiségi (személyhez fűződő) jogát sértette meg.
- [33] A Ptk. 3:1.§ (3) bekezdése alapján a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg. E rendelkezések értelmében a valótlan és a közfelfogás szerint is a jogi személy hátrányos megítélését kiváltó, sértő tény állítása, híresztelése, vagy hamis színben való feltüntetése a jogi személy jóhírnevének, mint személyhez fűződő jogának megsértésére alkalmas.
- [34] A másodfokú bíróság ennek megfelelően pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét, részletezve, hogy az alperes az egyes felperesek tekintetében mely kijelentésekkel követte el a jogsértést, illetve rögzítette, hogy az I. rendű felperesre vonatkozó közléssel annak jóhírnevét, mint személyhez fűződő jogát sértette meg.
- [35] A kifejtett indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét – a fenti pontosítással – a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [36] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles, a felperesek által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 12.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés a) pontjára, valamint (2) és (5) bekezdésére figyelemmel felszámított 44.450 forint összegben.

- [37] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [38] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. december 30.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró